

Гуси - лебеді

Наталя Забіла

Була на світі дівчинка
і братік Івасюк.
Пішла гуляти дівчинка
із братіком в лісок.

Поклала спати братіка
під кущик на траві
й пішла збирати ягоди
та квіти лісові.

Летіли гуси-лебеді,
схопили Івасюка
та й понесли на крилечках
далеко від ліска.

Аж тут прибігла дівчинка,
побачила гусей.
Вони крильми заплескали
і зникли вже з очей.

Біжить за ними дівчинка,
а їх ніде нема!
Лиш на горбочку пічечка
стоїть собі сама.

— Ой пічечко ріднесенька,
мені допоможи!
Де ділись гуси-лебеді,
як знаєш — розкажи!

— Поїж моїх перепічок,
тоді я розповім!
— Та ні, у мого батечка
я й млинчиків не їм!

Побігла далі дівчинка, —
нікого навкруги!

Тече молочна річечка,
кисільні береги.

— Ой річечко ріднесенька,
мені допоможи!

Де ділись гуси-лебеді,
як знаєш — розкажи!

— Поїж мого киселику,
тоді я розповім!

— Та ні, у мого батечка
і меду я не їм!

Побігла далі дівчинка, —
попереду лісок.

Стоїть зелена яблуня,
біленький поясок.

— Ой яблунько ріднесенька,
мені допоможи!

Де ділись гуси-лебеді,
як знаєш — розкажи!

— Поїж кисленьких яблучок,
тоді я розповім!

— Та ні, у мого батечка
й солодких я не їм!

Побігла далі дівчинка,
побачила ставок.

Вода — неначе дзеркало,
на березі — пісок.

Сидить Івасик, грається
на березі в піску.

А білі гуси-лебеді
купаються в ставку.

Підкралась тихо дівчинка
до того бережка.

Схопила вмить Івасика

та й ходу від ставка!

А гуси це побачили,
зібрались у загін,
летять, тріпочуть крилами
за нею навздогін.

Біжить щодуху дівчинка
і бачить — у ліску
стоїть та сама яблуня
у білім пояску.

— Ой яблунько ріднесенька,
рятуй мене, рятуй!
— А ти кисленьких яблучок
спочатку покуштуй!

Вона вкусила яблучко, —
яке ж воно смачне!
Її й сховала яблуня
під гіллячко рясне.

Побігла далі дівчинка,
та ще далека путь!
І знову гуси-лебеді летять,
не відстають.

От-от впіймають дівчинку
дзьобаті вороги!
Аж ось — та сама річечка,
кисільні береги.

— Ой річечко ріднесенька,
рятуй мене, рятуй!
— А ти мого киселику
спочатку покуштуй!

Вона мерщій киселику
ковтнула з молочком, —
її й сховала річечка
під самим бережком.

Побігла знов, а лебеді
летять, не відстають.
От-от накриють крилами,
дзьобами заклюють!

Ну, хто ж врятує дівчинку,
від лиха захистить?
Аж ось та сама пічечка
край стежечки стоїть.

— Ой пічечко ріднесенька,
рятуй мене, рятуй!
— А ти моїх перепічок
спочатку покуштуй!

Тут дівчинці й перепічки
здались такі смачні!
Її й сховала пічечка
на теплім черені.

Як вискочила з пічечки,
а гуси — знов услід.
а вже прибігла дівчинка
додому, до воріт!

Тут бачать гуси-лебеді,
що вечір вже настав,
та з тим і повернулися
на свій далекий став.

А дівчинка із братіком
спокійно стали жить,
лихих — остерігатися,
а з добрими — дружить.

* * *

Котилось спіле яблучко
з-під яблуні в ліску,
котилася перепічка
із пічки на горбку,

та ще молочна річечка
в киселику текла
і цю хорошу казочку
мені розповіла.